

РЕШЕНИЕ

№ 38099

гр. София, 17.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров
Людмила Коева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **7954** по описа за **2025** година докладвано от съдия Веселина Женаварова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на Агенция "Пътна инфраструктура" към Министерството на регионалното развитие и благоустройството, подадена чрез процесуален представител юриск. Д., срещу Решение № 1588 от 28.04.2025 г., постановено по АНД № 2853/2025 г. по описа на Софийския районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 12 състав, с което е отменен Електронен фиш за налагане на

глоба № [ЕГН], издаден от АПИ при МРРБ, с който ЕФ на основание чл. 179, ал.3а, във връзка с чл. 187а, ал. 5 от ЗДвП, на Е. И. Д. е наложена глоба в размер на 1800 лева за нарушение на чл. 139, ал. 7 от ЗДвП.

В касационната жалба се твърди, че решението е недопустимо, тъй като се основава на недопустима жалба. Сочи се, че след получаване на електронния фиш в законоустановения 14-дневен срок жалбоподателят е заплатил компенсаторна такса, като по този начин се освободил от административнонаказателна отговорност по силата на чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата. Твърди се, че като се е възползвал от правото на заплащане на компенсаторна такса, жалбоподателят не може да оспорва нарушението, доколкото то се анулирало, т.е. липсвал предмет на оспорване. По изложените съображения се иска обезсилване на съдебното решение и оставяне без разглеждане на жалбата против ЕФ.

Ответникът по касационната жалба Е. И. Д., в отговор по касационната жалба и в

представено по делото писмено становище от процесуалния му представител адв. П., оспорва подадената касационна жалба. Заявява искане за присъждане на направените по делото разноски.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на подадената жалба, като предлага решението на СРС да бъде потвърдено.

Административен съд София-град, XI касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване. По съществото й, касационният съд взе предвид следното:

Касационният контрол за правилност на решението, осъществяван от административния съд, е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които съдът следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е приета за установена следната фактическа обстановка: Срещу „Н и Н Транспорт Логистика“ АД с ЕИК:[ЕИК] бил издаден Електронен фиш № [ЕГН] на основание чл.179, ал. 36, във връзка с чл. 187а, ал. 2, т. 3, във връзка с ал. 3 от Закона за движението по пътищата за извършено на дата 12.10.2023 г., в 00:08 часа, административно нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП с ППС с рег. [рег.номер на МПС] .

На 27.08.2024 г. в деловодството на Национално Тол управление, специализирано звено към Агенция „Пътна инфраструктура“ е постъпила декларация по чл. 187, ал. 4 от ЗДвП за анулиране на електронен фиш с вх. № 94-00-19133/27.08.2024 г. от С. М. М., законен представител на „Н и Н Транспорт Логистика“ АД. В декларацията се сочи, че към датата и часа на извършеното административно нарушение - 12.10.2023 г., в 00:08 часа процесното превозно средство с регистрационен номер С., се е намирало във фактическото владение на лицето Е. И. Д., с ЕГН [ЕГН] , като е приложено и копие на СУМПС №[ЕИК], с което се удостоверява, че последният е правоспособен водач.

С Решение № [ЕГН]/04.09.2024 г., посоченият ЕФ бил анулиран, на основание чл. 187а, ал. 4 от ЗДвП, като бил издаден ЕФ за налагане на глоба за нарушения, установени от ЕССПТ по чл. 10, ал. 1 от ЗП № [ЕГН], издаден от АПИ при МРРБ, с който на Е. И. Д., с ЕГН [ЕГН] на основание чл. 187а, ал. 5 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 1800 лева за нарушение на чл. 139, ал. 7 от ЗДвП. ЕФ е връчен на жалбоподателя на 28.11.2024г.

Ведно с жалбата срещу ЕФ, е представен и документ за заплатена на 10.12.2024г. компенсаторна такса.

За отмени ЕФ районният съд е счел, че жалбоподателят е заплатил в срок дължимата компенсаторна такса, поради което е приел, че следва да се приложи разпоредбата на чл. 189ж, ал. 3, т. 1 от ЗДвП. Посочил е, че заплащането на компенсаторна такса не води до недопустимост на обжалването на ЕФ, доколкото същият не бил изрично анулиран, т. е. налице е бил предмет на оспорване, съответно жалбата е била допустима за разглеждане. Приел е, че като не е анулирал процесния ЕФ, АНО е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила и ЕФ подлежи на отмяна с всички последици от това.

Така постановеното решение е законосъобразно.

Оспореният съдебен акт е постановен при напълно изяснена фактическа обстановка.

Относимите факти са възприети от съда въз основа на допустими доказателствени средства, събрани по изискуемия процесуален ред. Фактическите изводи са направени след съвкупна преценка и анализ на събраните по делото доказателства.

Неоснователно е възражението на касатора, че оспореното решение е недопустимо, поради това че районният съд се е произнесъл по депозираната пред него жаба при наличие на процесуални пречки затова.

Предмет на оспорване пред въззивният съд е Електронен фиш № [ЕГН] издаден от АПИ, с който на основание чл. 179, ал. 3а, вр. с чл. 187а, ал. 5 от Закона за движение по пътищата на Д. е наложено административно наказание "Глоба" в размер на 1800.00 лева, за осъществено нарушение по чл. 139, ал. 7 от ЗДвП.

Нормата на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП допуска при нарушение по чл. 179, ал. 3-3б, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, да може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на пътното превозно средство, собственика или вписания ползвател, описание на нарушението, нарушените разпоредби, възможността за заплащане на таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата, размера на глобата, срока и начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от управителния съвет на Агенция "Пътна инфраструктура". Според, ал. 2 на същата разпоредба в 14-дневен срок от получаване на електронния фиш лицето може да заплати таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата при спазване изискванията на чл. 189е, ал. 3 и 4 ЗДвП или да поиска анулиране на електронния фиш на основание, ал. 3 с молба до председателя на управителния съвет на Агенция "Пътна инфраструктура". Съгласно, ал. 3 на чл. 189ж от ЗДвП, в приложимата към датата на твърдяното нарушение редакция, електронният фиш се анулира, когато: 1. таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата е заплатена; 2. пътното превозно средство е било обявено за издирване; 3. за пътното превозно средство съгласно закон или международен договор не се дължи съответната такса по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата; 4. в случаите на чл. 179, ал. 3д, изречение четвърто и 5. в случаите на чл. 179, ал. 4 и на чл. 10а, ал. 6 от Закона за пътищата.

В случая по делото безспорно е установено, че във визирания в чл. 189ж, ал. 2 от ЗДвП 14 - дневен срок от получаване на електронния фиш, ответникът по касация е заплатил дължимата компенсаторна такса в размера указан в самия електронен фиш.

Заплащането на компенсаторната такса не води до извода, че електронният фиш се счита за анулиран по силата на закона, както твърди ответника. Тази законодателна техника е предвидена в чл. 189ж, ал. 3а от ЗДвП само по отношение електронните фишове издавани в хипотезите на чл. 179, ал. 4 и на чл. 10а, ал. 6 от Закона за пътищата. В останалите визираны в чл. 189ж, ал. 3 от ЗДвП случаи анулирането на електронният фиш, вкл. в случаите при които таксата по чл. 10, ал. 2 от ЗП е заплатена в законният срок, за да се счете един електронен фиш за анулиран, е необходимо да има изрично произнасяне на председателя на АПИ. Приемането на противното би довело до наличие на правна несигурност, което в санкционното производство е недопустимо.

Действително, нормата на чл. 189ж, ал. 2 от ЗДвП е неprecизна, но анализът и систематичното ѝ тълкуване във връзка с ал. 4 и ал. 3 според настоящия съдебен състав, води на извода, че такова изрично произнасяне за анулиране на електронен фиш в хипотезата на чл. 189ж, ал. 3, т. 1 от ЗДвП е необходимо не само при подадено искане от страна на лицето, но и в случаите когато самия АНО е установил, че в законния срок е налице заплащане на компенсаторна такса.

Съгласно нормата на чл. 189, ал. 8 ЗДвП електронният фиш подлежи на обжалване по реда

на Закона за административните нарушения и наказания. Жалбата срещу електронния фиш се подава в 14 - дневен срок от получаването му, а когато е направено възражение по чл. 189, ал. 6 ЗДвП - в 14 - дневен срок от съобщаване на отказа за анулиране на фиша. Предвид това, според формирана константна съдебна практика, електронният фиш е актът, с който се установява извършеното нарушение и който подлежи на обжалване, а отказът за неговото анулиране се явява потвърждение на вече констатираното с електронния фиш нарушение.

В случая касаторът не е ангажирал допустими и надлежни доказателства от които да е видно, че процесния електронен фиш действително е бил анулиран, като това не е видно и представената по въззивното производство справка от деловодната система на АПИ по отношение на ЕФ, в която въпреки извършеното плащане не е отразено че същия е анулиран. Ето защо жалбата срещу последния е била допустима, тъй като за наказаното лице съществува правен интерес да оспори пред съда издаденият и съществуващ санкционен акт.

Правилно СРС е приел, че са налице основания за отмяна на издадения електронен фиш, като незаконосъобразен.

Съгласно чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата, в случай че водачът на пътно превозно средство, неговият собственик или трето лице заплати компенсаторна такса, се освобождава от административно наказателна отговорност, когато бъде установено, че при движение по платената пътна мрежа за съответното ППС не е заплатена такса по ал. 1.

В случая е установено безспорно, че санкционираното лице е получило електронният фиш на 28.11.2024 г. и е заплатило на 10.12.2024 г. дължимата компенсаторна такса за осъщественото движение по платената пътна мрежа, без наличие на заплатена за същото преди това такса по чл. 10, ал. 1 от ЗП. Предвид липсата на доказателства за анулиране на електронния фиш след заплащането му, то последният се явява материално незаконосъобразен., тъй като законът не допуска възможност едно лице да продължава да бъде санкционирано и след заплащане на компенсаторна такса.

Предвид изложеното, като е достигнал до посочения извод и е отменил електронния фиш районният съд правилно е приложил закона, поради което обжалваното решение следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора съдът намира за основателно и своевременно направено искането на ответник по касация за присъждане на сторените по делото разноски, поради което и на основание чл. 63д ЗАНН и липсата на възражение за прекомерност, ответникът следва да бъде осъден да заплати сумата от 500 лева, представляваща уговорено и реално заплатено адвокатско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, XI касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1588 от 28.04.2025 г., постановено по НАХД № 20251110202853/2025 г. по описа на Софийския районен съд.

ОСЪЖДА Агенция пътна инфраструктура, да заплати на Е. И. Д., ЕГН [ЕГН] сумата от 500 (петстотин), представляваща адвокатско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

